

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Лупейко Олександр Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 55, пункту 3 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) окремих припис абзацу першого частини першої статті 402 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618-IV, а саме: в частині можливості проведення касаційного розгляду „без повідомлення учасників справи“. Також скаржник просить перевірити на відповідність означеним приписам Конституції України частини другу, третю статті 423 Цивільного процесуального кодексу України.

На думку автора конституційної скарги, приписи частини першої статті 402 Цивільного процесуального кодексу України є неконституційними в частині можливості проведення касаційного розгляду „без повідомлення учасників справи“, оскільки обмежують доступ сторін до правосуддя.

За твердженням суб'єкта права на конституційну скаргу, оспорювані приписи частин другої, третьої статті 423 Цивільного процесуального кодексу України є неконституційними у співвідношенні до частини першої статті 55 Конституції України як такі, що встановлюють обмежений перелік нововиявлених та виключних обставин для перегляду судових рішень, що набрали законної сили.